

عنوان مقاله:

نگرش عرفانی و اساطیری شهرنوش پارسی پور نسبت به زن و جایگاه اجتماعی او براساس رمان زنان بدون مردان

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 19، شماره 73 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سولماز پورتنقی میاندوآب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

تورج عقدایی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

حیدر حسن لو - دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران.

مهری تلخایی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

یکی از ابزارهای نشر آگاهی و معنویت در حوزه عرفان و سیر انسان به سمت تعالی، داستان های عرفانی است. نویسندگان بسیاری در آثار خود سیر انسان به سمت تعالی را با عنوان عرفان و سیروسلوک مورد توجه قرار داده اند. شهرنوش پارسی پور یکی از نویسندگانی است که با دیدگاهی عرفانی به زندگی شخصیت های داستانی می نگرد و جاودانگی در حقیقت را به تصویر می کشد. رمان زنان بدون مردان، از آثار مهم شهرنوش پارسی پور است که با بهره گیری از بن مایه های عرفانی به خلق شخصیت زنان داستان پرداخته است. هدف پژوهش حاضر با روش تحلیلی توصیفی، بررسی نگرش اجتماعی و عرفانی شهرنوش پارسی پور در رابطه با زن و جایگاه اجتماعی او بر اساس رمان زنان بدون مردان، می باشد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که هر یک از شخصیت های داستان زنان بدون مردان را می توان نماینده قشری از جامعه زنان دانست؛ زنانی که با رسیدن به مرحله خودشناسی و سیر در انقاس خود سعی در شناخت حقیقت وجودی خود دارند و با پاکی درون، در پی جاودانگی و حقیقت هستند.

کلمات کلیدی:

عرفان، زن، ادبیات داستانی معاصر، شهرنوش پارسی پور، سیر و سلوک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1865673>

